Lietas Nr. C04208514
Lietas arhīva Nr. C-0413-15/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 19.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:
tiesnese Dzintra Balta,
ar sekretāri Valdu Kjaksti,
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/, atbildētājas pārstāvim /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Krievijas atklātas akciju sabiedrības „Moskovskaja konditerskaja fabrika „Krasnij Oktjabrj"" prasībā pret AS „Laima" par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu.

Aprakstošā daļa

AS „Laima" ir preču zīmes „KIS – KIS" ar reģistrācijas Nr.M 37 527 (pieteikuma datums – 1995.gada 30.augusts, reģistrācijas datums – 1997.gada 20.jūnijs, atjaunošanas datums 2005.gada 30.augusts) īpašniece. Preču zīme reģistrēta uz 30.klases precēm – konfektes, šokolāde, konditorejas izstrādājumi.
Krievijas atklātā akciju sabiedrība „Moskovskaja konditerskaja fabrika „Krasnij Oktjabrj"" 2014.gada 3.jūnijā cēlusi tiesā prasību pret AS „Laima", kas pamatota ar likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 23., 32.pantu un kurā lūgts atcelt preču zīmes „KIS – KIS" reģistrāciju Nr.M 37 527 tādēļ, ka pēdējo piecu gadu laikā nav notikusi preču zīmes lietošana saistībā ar visām reģistrācijā pieteiktajām precēm. Lūgts arī piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus, ieskaitot ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

No atbildētājas 2014.gada 10.jūlijā saņemts iesniegums, kurā norādīts, ka tā prasību neatzīst. Iesniegumā paskaidrots, ka saskaņā ar īpašnieces pietiekumu apstrīdētā preču zīme ar reģistrācijas Nr.M 37 527 ir dzēsta ar 2014.gada 17.jūniju. Norādīts, ka preču zīme ir dzēsta pēc preču zīmes īpašnieces iniciatīvas un līdz ar to ir zudis prasības priekšmets, tāpēc lūgts prasītāju apsvērt iespēju atsaukt prasību. Norādīts, ka prasītājai nebūtu radušies nekādi tiesāšanās izdevumi, ja tā būtu izmantojusi iespēju sazināties ar atbildētāju un lūgt labprātīgu apstrīdētās preču zīmes dzēšanu, līdz ar ko prasītājas lūgums par tiesāšanās izdevumiem nav samērīgs un taisnīgs, it īpaši ņemot vērā, ka atbildētājas kontaktinformācija ir publiski pieejama un nebija šķēršļu saziņai. Iepriekš neizmantojot saziņas iespēju, prasītāja ir apzināti radījusi izdevumus, no kuriem varēja izvairīties.

No prasītājas 2014.gada 13.augustā saņemts lūgums, kurā tā lūdz izskatīt lietu pēc būtības tādēļ, ka prasītājas interesēs ir agrāka preču zīmes rēģistrācijas atcelšana: prasības apmierināšanas gadījumā apstrīdētā preču zīme tiktu atcelta ar prasības pietiekuma iesniegšanas dienu – 2014.gada 3.jūniju, kas ir agrāk nekā preču zīmes dzēšana pēc atbildētājas iniciatīvas, kuras datums ir 2014.gada 17.jūnijs. Prasītāja paskaidro, ka ar lietas vešanu tiesā tai radušies šādi tiesāšanās izdevumi: valsts nodeva par prasības celšanu – EUR 213,43, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – EUR 4,70, maksājums par pilnvaras kopijas apliecināšanu Rīgas apgabaltiesā – EUR 2,85, pārstāvja honorārs – EUR 1440. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 44.pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2004/48/EK „Par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu" 14.pantu lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai EUR 1660,98.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja, pamatojoties uz tajā norādīto. Uzturēja lūgumu par lietas izskatīšanu pēc būtības. Uzskatīja, ka atbildētāja labprātīgi prasību pēc tās celšanas apmierinājusi. Lūdza piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai likumā paredzētos tiesas izdevumus. Lūgumu par patentpilnvarotā honorāra piedziņu neuzturēja.
Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka tā ir bijusi atbildētājas izvēle dzēst preču zīmi, kaut arī tā ir tikusi izmantota. Atbildot uz tiesas jautājumu, paskaidroja, ka atbildētāja nav vēlējusies iesniegt pierādījumus par preču zīmes izmantošanu un ka pierādījumu neiesniegšanas sekas atbildētājai ir zināmas.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

AS „Laima" reģistrējusi preču zīmi „KIS – KIS" ar reģistrācijas Nr.M 37 527 (pieteikuma datums – 1995.gada 30.augusts, reģistrācijas datums – 1997.gada 20.jūnijs, atjaunošanas datums 2005.gada 30.augusts) uz 30.klases precēm – konfektes, šokolāde, konditorejas izstrādājumi.

Tiesa konstatē, ka pēc īpašnieces pieteikuma minētās preču zīmes reģistrācija dzēsta 2014.gada 17.jūnijā (sk. lietas 23., 24.lapā). Prasība šajā lietā celta 2014.gada 3.jūnijā, tātad preču zīmes reģistrācija dzēsta pēc prasības celšanas.

Prasības pamatā norādīts, ka preču zīme Latvijā nav lietota uz reģistrācijā pieteiktajām precēm pēdējo piecu gadu laikā.

Likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 23.panta trešajā daļā noteikts, ja piecu gadu laikā no zīmes reģistrācijas dienas

preču zīmes īpašnieks nav uzsācis tās faktisku izmantošanu Latvijā saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta, vai ja šāda izmantošana preču zīmes spēkā esamības laikā tikusi pārtraukta vismaz uz pieciem secīgiem gadiem un šai neizmantošanai nav bijis pietiekama attaisnojuma, attiecībā uz šo preču zīmi var piemērot šā likuma 19.panta septītās daļas, 28.panta trešās daļas, 31.panta otrās daļas un 32.panta noteikumus.

Preču zīmes neizmantošana ir negatīvs fakts. Juridiskajā literatūrā norādīts: „jau romiešu tiesībās bija izstrādāts princips – negativae non probantus (negatīvais nav jāpierāda). Šis pieņēmums ir pilnīgi pamatots, jo nevar, piemēram, pierādīt saistības vai pienākuma neesamību [..]. Pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat (jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz" (sk. A.Līcis „Prasības tiesvedībā un pierādījumi", TNA, 2003, 71.–72.lpp). No minētā izriet, ka šajā lietā, lai izvairītos no prasības apmierināšanas, atbildētājai jāatspēko prasības pamata fakts par preču zīmes neizmantošanu.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas pierādītu apstrīdētās preču zīmes lietojumu citētajā normā norādītajā periodā uz reģistrācijā norādītajām precēm, tāpat kā atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka preču zīmes neizmantošanai būtu bijis pietiekams attaisnojums.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība apmierināma, piemērojot likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta pirmo daļu, saskaņā ar kuru preču zīmes reģistrāciju ar tiesas spriedumu var atcelt, ja preču zīme pēc tās reģistrācijas piecu gadu secīgā periodā nav faktiski izmantota (šā likuma 23.panta izpratnē) saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta, un šai neizmantošanai nav bijis pietiekama attaisnojuma.

Saskaņā ar likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta septīto daļu tiesa spriedumā norāda, ar kuru dienu preču zīmes reģistrācija atceļama. Ja nav konstatēts, kad iestājušies apstākļi, kas ir par pamatu preču zīmes reģistrācijas atcelšanai, tā atceļama ar dienu, kad tiesā iesniegts prasības pieteikums.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, no kuriem varētu konstatēt to apstākļu iestāšanās laiku, kas ir par pamatu preču zīmes reģistrācijas atcelšanai. Tāpēc tiesa atzīst, ka apstrīdētās preču zīmes reģistrācija atceļama ar dienu, kad tiesā iesniegts prasības pieteikums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 33.panta otrās daļas 1. un 3.punktam tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar lietā iesniegtajiem maksājumu dokumentiem (sk. lietas 5., 6. lapā) prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu par prasības iesniegšanu EUR 213,43 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 un šie izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu ir piespriežami no atbildētājas par labu prasītājai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrai daļai, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 3.punktā ir noteikts, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu, izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu atlīdzināmi to faktiskajā apmērā.

Tiesa konstatē, ka prasītājs kā pierādījumu sava pārstāvja pārstāvības tiesībām ir iesniedzis apliecinātu pilnvaras kopiju, kura satur apgabaltiesas darbinieces apliecinājumu (sk. lietas 29. – 31.lapā); no maksājuma dokumenta (sk. lietas 38.lapā) ir redzama kosumma par vairākiem apliecinājumiem.

Saskaņā ar 2013.gada 19.februāra Ministru kabineta noteikumu Nr.96 „Noteikumi par tiesas sniegtajiem maksas pakalpojumiem" 2.pielikuma 5.punktu par tiesā iesniedzama dokumenta atvasinājuma pareizības apliecināšanu maksājami EUR 2,85 par vienu dokumentu. Līdz ar ko izdevumi par viena dokumenta – pilnvaras apliecināšanu EUR 2,85 piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrajai daļai.

Lūgums par patentpilnvarotā honorāra piedziņu tiesas sēdē netika uzturēts.

Tiesa secina, ka kopā par labu prasītājam ir piedzenami tiesāšanās izdevumi EUR 220,98, ko veido valsts nodeva EUR 213,43, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 un izdevumi par pilnvaras apliecināšanu EUR 2,85.

Ceļot prasības bija samaksāti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70. Lietā esošā uzziņa (sk. lietas 3.lapā) apstiprina, ka patērētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem, ir EUR 6,55. Ievērojot Civilprocesa likuma 42.pantā ietverto principu par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos no zaudējušās puses, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenama starpība starp reāli patērētajiem un samaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem, kas ir EUR 1,85.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204^{1}.panta noteikumus nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Civillietu tiesu kolēģija, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193. – 195., $204.^{1}$pantu,

nosprieda

prasību pilnīgi apmierināt.

Atcelt ar 2014.gada 3.jūniju preču zīmes „KIS – KIS", reģistrācijas Nr.M 37 527, reģistrāciju.

Piedzīt no AS „Laima", reģistrācijas Nr.40003020441, juridiskā adrese Sporta iela 2, Rīga, Latvija, par labu Krievijas atklātai akciju sabiedrībai „Moskovskaja konditerskaja fabrika „Krasnij Oktjabrj"", reģistrācijas Nr.1027700247618, juridiskā adrese ul. Malaja Krasnoseļskaja, d.7, str.24, Maskava 107140, Krievija, tiesāšanās izdevumus 220,98 (divi simti divdesmit *euro*, 98 centi).

Piedzīt no AS „ Laima", reģistrācijas Nr.40003020441, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 1,85 (viens *euro*, 85 centi).

Labprātīgas izpildes gadījumā maksājuma dokuments par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos iesniedzams Rīgas apgabaltiesas kancelejā, lai netiktu uzsākta sprieduma piespiedu izpilde. Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami, norādot šādus rekvizītus – saņēmējs: Tiesu administrācija, nodokļu maksātāja Nr.90001672316; saņēmēja iestāde: Valsts kase; BIC kods: TRELLV22; konta Nr.LV51TREL2190458019000; maksājuma mērķī jānorāda dati lietas identificēšanai (piemēram, procesa dalībnieka personas dati, lietas nosaukums, numurs vai tml.).

Noteikt spriedumam daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 19.februāra apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesnese (paraksts) Dz.Balta